

spørgsmålet om lige arveret til tronen, som jo kunne blive aktuelt. Skulle vi ikke se at få ordnet også det spørgsmål, inden det for alvor kunne blive aktuelt?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror da, at hr. Jann Sjursen har ret i, at under alle omstændigheder, hvis man igangsatte sådan en proces, så ville der da gå år og dag, fordi det er meget omfattende spørgsmål, og al erfaring fra tidligere grundlovsrevisioner viser, at det tager ganske lang tid at forberede det på en måde, så der bliver skabt den tilstrækkelige politiske bredde bagved.

Men nu behøver den type forberedelser jo ikke at finde sted så institutionaliseret, at man ligefrem behøver at nedsætte kommissioner og konventer, og hvad der ellers er foreslået. Det kan også ske på mange andre måder med offentlige debatter, politikere, der arrangerer høringer, og ting, vi jo sådan set allerede har igangsat i kølvandet på grundlovens 150-års-jubilæum.

Jeg har jo ikke i dag talt imod, at vi fører en offentlig debat, at vi har en bred folkelig debat om vores folkestyre, og hvordan vi kan udvikle det, men det er en misforståelse at tro, at den debat alene kan finde sted i kommissioner og konventer; den kan også finde sted på mange andre måder.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg er fuldstændig enig med statsministeren i, at en sådan debat ikke alene bør finde sted i kommissioner, men det er dog vigtigt i forbindelse med et lovforberedende arbejde af så vigtig en karakter, at man i givet fald også igangsætter et kommissionsarbejde, sådan ser jeg det i hvert fald.

Så nævner statsministeren selv 150-års-jubilæumsaktiviteterne i forbindelse med grundlovsdebatten, og det får mig netop til at spørge, om statsministeren ikke er enig i, at vi sådan set allerede er i proces. Og er det ikke blot et spørgsmål om, at vi nu tager næste skridt i processen i stedet for blot at træde vande i endnu nogle år, inden vi tager det nødvendige skridt, som det vil være også at nedsætte en kommission til at se på sagen – ud over den folkelige debat, der skal være?

Et sidste spørgsmål netop i relation til den debat, som er påkrævet: Hvorfor vil statsministeren i virkeligheden ikke gøre det til sit eget pro-

jekt, hvorfor vil statsministeren ikke gå i front for debatten og sige, at ja, vi har brug for grundlovsændringer, det kan godt være, at det ikke er i morgen eller i overmorgen, men vi skal tage sigte på en egentlig ændring af vores grundlov?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men svaret på det synes jeg, at jeg gav i min indledning til debatten her, nemlig at forudsætningen for at sætte sådan en proces i gang er, at der er et tungtvejende behov for at ændre grundloven. Jeg synes, at jeg meget omfattende har argumenteret for, at jeg ikke ser et sådant tungtvejende behov.

Kl. 14.45

Selv om man kan argumentere velbegrunderet for, at den måde, som grundloven er skrevet på, sådan rent sprogligt ikke svarer til nutidig brug af ordene, så må jeg altså sige, at jeg opfatter vores grundlov som en meget rummelig ramme om vores folkestyre.

Jeg er ikke blind for udviklingen, der gør, at man er nødt til at se på nogle bestemmelser i et nyt lys. Tag nu f.eks. en række af de frihedsrettigheder, der er skrevet ind i grundloven, herunder om brevhemmelighed, beskyttelse af privatlivets fred osv.; det er klart, at den type bestemmelser jo tager sig ud i et nyt lys med den moderne teknologi, kommunikationsteknologi, som vi oplever i dag, hvor det pludselig er helt nye udfordringer.

Min pointe er bare, at meget af det kan vi faktisk løse uden at ændre grundloven, det kan vi ændre gennem almindelig lovgivning i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg er sådan set enig med statsministeren i to ting. Den ene er, at hans forgænger har brugt samme argumentation, som statsministeren har brugt i dag, og jeg noterer mig en ny ambition hos statsministeren. Det skal blive interessant at følge fortsættelsen.

Det andet, jeg gerne vil sige, er, at man selvfølgelig ikke skal ændre en forfatning i tide og utide, det er jeg fuldstændig enig i. Men man må nok også sige, at det ikke er den situation, vi står i. Vi står i den modsatte situation. Vi står med en forfatning, der i tiltagende grad lider under tegn på stærk slitage.

Endelig vil jeg sige, at statsministeren netop har brugt den argumentation her til allersidst: